

De Trol

Er zit een trol in mijn hersenen te knagen
Mijn dopamine neemt hij stilaan mee
Een trol, die tergend langzaam op kwam dagen
Hij kwam heel stil en greep me beet
En sleept mij - onomkeerbaar met zich mee

Hij sleept me mee
Naar een toekomst vol onzekerheid
Een onbekende zee
Hij sleept me mee
Op een reis met steeds meer zorgen
Een dik medisch dossier
Hij sleept me mee

En hij vreet zich vast in al mijn lijf en leden
Mijn rug wordt krom, mijn gang is wankel, traag
Mijn armen voel ik ongevraagd bewegen
Mijn handschrift, klein en kriebelig
De trol in mij, die maakt mijn toekomst vaag

Hij sleept me mee
Naar een toekomst vol onzekerheid
Een onbekende zee
Hij sleept me mee
Op een reis met steeds meer zorgen
Een dik medisch dossier
Hij sleept me mee

Maar ik ben niet alleen
Zo velen zijn een prooi van deze trol
De wacht is aangezegd
Het is een lang en uitzichtloos gevecht
Dat je verliest,
Hij neemt ons mee
Wat de toekomst brengen zal
Wij hebben geen idee
Hij sleept ons mee

Die Trol in ons, die willen wij bedwingen
Met alles wat ons helpt, hoe klein ook maar
Bewegen, lopen, fietsen, dansen, zingen
En dopamine, jaar na jaar
We vechten - want we willen nog niet mee

Hij sleept ons mee
Naar een toekomst vol onzekerheid
Een onbekende zee
Hij sleept ons mee
Op een reis met steeds meer zorgen
Een dik medisch dossier
Hij sleept ons mee

Naar een toekomst vol onzekerheid
Een onbekende zee
Hij sleept ons mee
Op een reis met steeds meer zorgen
Een dik medisch dossier
Hij sleept ons mee

m: Alister Hullet, He fades away

t: Nelis van der Krogt [nelisvanderkrogt@hotmail.com]

Ik Waggel en ik Tril

Mijn neuroloog zei op een keer
U heeft Parkinson, meneer
En dat is natuurlijk wel een hard gelag
'k Zit niet bij de pakken neer
En start elke dag maar weer
Met een dopaminepil - en^met een lach

Ja, ik waggel en ik tril
Maar ik dans en ik zing
Nee, die Parkinson brengt mij niet van mijn stuk
Ben wat trager en wat krom
Maar daar maal ik echt niet om
Want de Parkinson brengt mij soms ook geluk

Ik doe soms wat liefdewerk
Voor de club of voor de kerk
Met collectebus ga ik van deur tot deur
Door die tremor in mijn hand
Schudt mijn hele arm constant
En geheid dat ik daardoor - het^meeste beur

Ja, ik waggel en ik tril
Maar ik dans en ik zing
Nee, die Parkinson brengt mij niet van mijn stuk
Ben wat trager en wat krom
Maar daar maal ik echt niet om
Want de Parkinson brengt mij soms ook geluk

Ik ga ook zo af en toe
Naar een pokeravond toe
Maar ze kijken er naar mij met grote vrees
Want ik hark dan almaar
Stapels fiches bij elkaar
Met mijn ondoorgron - delijke pokerface

Ja, ik waggel en ik tril
Maar ik dans en ik zing
Nee, die Parkinson brengt mij niet van mijn stuk
Ben wat trager en wat krom
Maar daar maal ik echt niet om
Want de Parkinson brengt mij soms ook geluk

Ik ga af en toe ook mee
Naar het Parkinson-café
Je krijgt steun van lotgenoten die daar zijn
Iedereen dezelfde kwaal
Zijn persoonlijke verhaal
Of je zingt een vrolijk lied - met^een refrein

Ja, ik waggel en ik tril
Maar ik dans en ik zing
Nee, die Parkinson brengt mij niet van mijn stuk
Ben wat trager en wat krom
Maar daar maal ik echt niet om
Want de Parkinson brengt mij soms ook geluk :||

m: Tommy Makem, Rambles of Spring
t: Nelis van der Krogt [nelisvanderkrogt@hotmail.com]